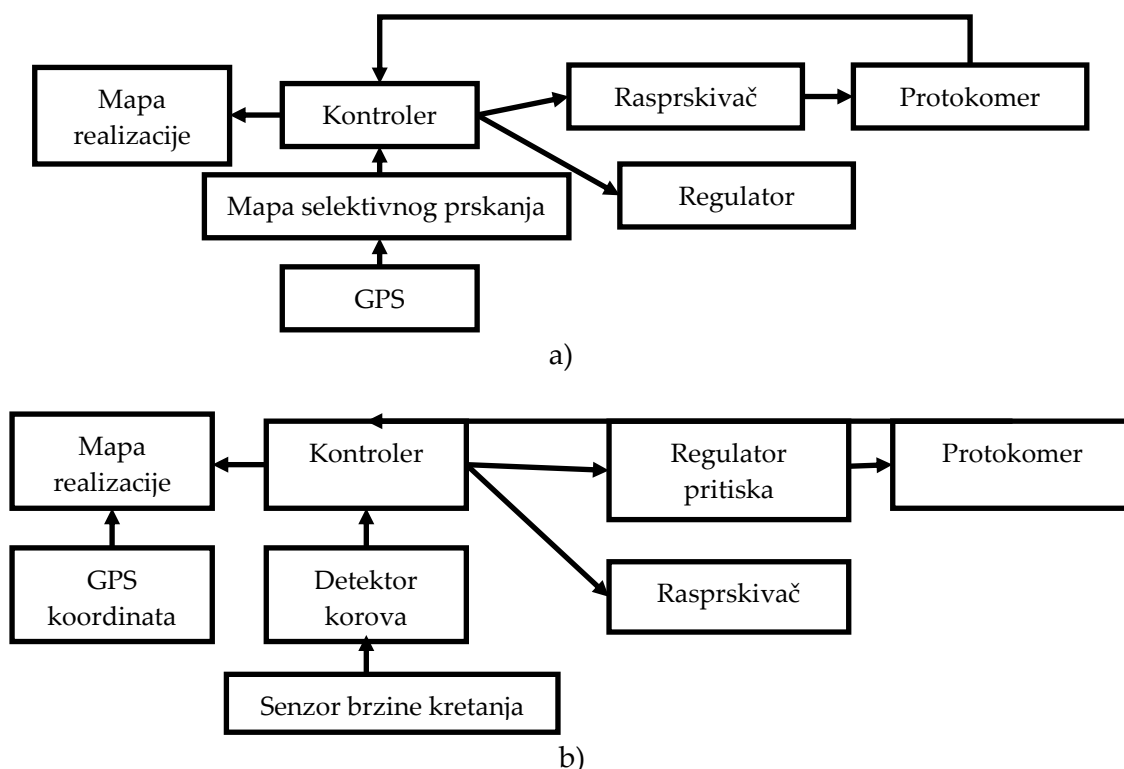

parceli. Dinamika pojave korova na parceli je uslovljena biološkim karakteristikama korovske vrste, primenjenom agrotehnikom (pre svega načinom obrade zemljišta), plodosmenom, vremenom setve. Glavne korovske vrste razvile su posebne mehanizme za preživljavanje na polju u specifičnim uslovima ratarenja (*Radosevich et al., 1997*). Karakteristično za korovske biljke je da su mnogo otpornije na stresne uslove od gajenih biljaka, brže i bolje iskorišćavaju resurse na parceli, imaju značajno veći potencijal za reprodukciju itd. Poznato je da je plodored važan faktor u borbi protiv širenja korova i da u tom smislu monokulturu treba izbegavati. Za svaki gajeni usev je specifična korovska flora, te se ona menja u zavisnosti od plodoređa i efikasnosti primenjenih mera za suzbijanje korova (*Ball, 1992*). Korovi proizvode veliku količinu semena koje ima mali procenat klijavosti, ali poseduje osobinu dormantnosti, tj. može da klija sukcesivno nekoliko godina, i to u različito vreme u jednoj sezoni, što dodatno otežava njihovo suzbijanje (*Martin i Felton, 1993*). Ako se više godina na nekoj površini gaji isti usev, favorizuju se iste korovske vrste i povećava verovatnoća da se razvije rezistentna populacija usled primene herbicida istog mehanizma delovanja (*Maxwell et al., 1990*). *Ritter i Gerhards (2008)* ustanovili su u svojim istraživanjima da u periodu od osam godina, populacija i rasprostranjenost uskolisnog korova (*Alopecurus myosuroides*) nisu značajno varirale na jednom polju gde su se smenjivali usevi strnih žita, kukuruza i šećerne repe.

Slika 1.5. Relacije između različitih modula na prskalicama sa automatskom regulacijom rada u režimu selektivne aplikacije na osnovu preporučene mape (a) i senzorske detekcije (b)

Razumevanje osnovnih bioloških osobina korova je neophodno pri donošenju odluke o primeni selektivne aplikacije herbicidima. Populacija korova u prostoru